PHOBOS

Nyhetsblad for Ares - kun for medlemmer

Nr. 224 Onsdag 9. september 1998

REDAKSJONELT

Det blir ikke rare redaksjonelt-spalten denne gang. Bladet er ute i seneste laget, og vi får nøye oss med å konstatere at det fortsatt ikke har vært så aldeles glimrende vær i det siste, men dog noen flere solfylte dager nå i begynnelsen av september enn det vi fikk oppleve i løpet av de tre 'sommer-månedene' juni, juli og august til sammen. Ja, her på mandag svermet faktisk maurene flere steder i Oslo, og de pleier jo å ha et eller annet instinkt som forteller dem om hvilken dag som blir den varmeste den sommeren. Eller kanskje de bare har dyktigere meteorologer enn oss...

Innen spillsektoren er det ellers litt av hvert underveis, men alt sånt får vi ta oss av i neste eller påfølgende nummer. Vi håper også på mer stoff om de brettspillkampanjene som nå har pågått på foreningskveldene våre i mer enn et halvt års tid, og hvor jo de innkjøpte kartskapene våre later til å gjøre nytte for seg. Men alt dette får utstå til senere; det begynner å bli sent på onsdagen allerede, og Bjølsen kaller. Ellers er det jo kanskje et poeng at vår ærede søsterforening på Blindern nå er i full gang med semesteret sitt. Vi skal komme tilbake med mer info om deres aktiviteter til neste nummer!

NB: HEXCON-TUR er under planlegging!

Alle detaljer i neste PHOBOS (i år er HEXCON 30/10-1/11!)

Fett fantasy-oppslag i DAGBLA'!

Dagbladet

Med feiltagelser som andre begår i stillhet, turer forfatterne frem skriftlig.

Hans-Hermann Kersten

Moteprinsessen

Boka med den talende tittelen «Moteprinsessen Diana» er blant tilbudene i Cappelen Faktagruppens høstkatalog. Her bys det også på en rekke kokebøker, tips om innredning, bøker om ditt indre liv, selvutvikling, kunsthistorie og reiseliv.

Ingen horngu

– Jeg er ikke spesielt opptatt av alle de bøkene og seriene som går under betegnelsen «fantasy». I mine romaner har jeg ikke med så mange ildsprutende drager og trollmenn med lysende hatter som pleier å figurere i bøker av denne typen. Jeg forsøker å skrive mer realistiske fortellinger, basert på en blanding av gamle keltiske myter og historiske fakta.

FANTASY: Forfatteren i Conan The Barbarian-positur. Foto: ESPEN THRANE

SPENNENDE REISE: Kartet som åpenbarte seg for Bull-Hansen straks han grep pennen fatt.

Av FREDRIK WANDRUP

B. Andreas Bull-Hansen (26) er det norske håpet i den omfattende serien med såkalte fantasy-bøker Tiden Forlag har utgitt de siste par årene. Interessen for bøker av denne typen har eksplodert blant norske lesere. Bull-Hansen debuterte med samlingen «Syv historier fra Vestskogen» og har siden skrevet to bøker i romanserien «Horngudens tale». Den første, «Dragens tårer», kom i fjor og er blitt trykt i hele åtte tusen eksemplarer. Bok nummer to, «Brans reise», utkommer i disse dager.

– Jeg har egne hjemmesider og får masse e-post fra leserne mine. De er særlig opptatt av når neste bok kommer og hva den skal handle om. Mange er interessert i å skrive særemne om bøkene mine.

– Hvorfor leser unge mennesker denne typen bøker?

– Jeg tror de vil ha spennende fortellinger, og da er det ikke mye å hente i norsk samtidslitteratur. Den mangler ofte fortellerglede. Personlig trives jeg best med klassikerne: Victor Hugo, Jack London, Snorre, Shakespeare. Det som fenger mest, er det som er ekte og direkte. Personlig føler jeg meg i slekt med de gamle skaldene. Jeg formidler de historiene jeg har i meg. I keltisk tradisjon kalles historiefortellerne for barder. De var en slags skalder.

– Hva slags historier fortalte de?

– De formidlet de urgamle, førkristne mytene. Da ble forbudt etter at kristendommen ble innført. Hvis de ikke holdt kjeft, fikk de strenge straffer. De var bærere av en mytologi som ligger tett opptil vår norrøne: et virvar av guder som også beveget seg på jorda.

– Hvem er hornguden, som du skriver om?

– Han er en keltisk gud. Jeg har vært to ganger i Skottland de siste åra for å studere den gamle keltiske mytologien og for å se månen gå ned over The Standing Stones of Callanish. I det universet jeg skildrer, som minner om den tradisjonelle jernalderen, forsøker jeg å bruke den keltiske mytologien og historien så riktig som mulig. Da jeg besøkte Skottland første gang for tre år siden, var det akkurat som å komme hjem, nesten som om jeg kjente meg igjen.

– Og dermed begynte du å skrive?

– Nei, det skjedde for åtte år siden, den sommeren jeg fylte 18. Jeg hadde sluttet på videregående og skulle begynne på BI. Jeg skrev og skrev, og

PHOBOS

Medlemsblad for Ares — forening for simuleringsspill

Redaksjon:

Johannes H. Berg, Herman Ellingsen, Trond Jansen

Utkommer til hver 2. og hver 4. onsdag i måneden (unntatt desember, da vi hopper over romjulen...)

Dialog på Høvikodden

Lørdag åpner en dobbeltutstilling med de to kunstnerne Knut Rumohr (ill.) og Håvard Vikhagen på Henie-Onstad Kunstsenter på Høvikodden. De to representerer hver sin epoke i norsk maleri, men begge har de den personlige dialogen med naturen som fellesnevner.

BOKEKSTRA: side 46 og 47

- **Tore Renberg:** *«Renselse»* (roman) Velskrevet, interessant, men problematisk roman om religiøs lengsel og personlig spaltning.
- **Christoph Hein:** *«Helt fra begynnelsen av»* (roman)
- **Kiran Desai:** *«Guruen i guavalunden»*

DAGENS KRONIKK: side 44

ISRAEL

«Kontrarevolusjon i Bibelens navn» av Haran Rivlin

...er på Sinsentrikken

SMERTER: *B. Andreas Bull-Hansen har en fortid som styrkeløfter i eliteklassen, og har god forbindelse med sine egne muskler. Eller en kollisjon med påfølgende nakkeslengskade, har han sluttet å konkurrere. «Men jeg har lært en del om smerter,» forteller han.* Foto: TOM MARTINSEN

i løpet av den første dagen foldet det landskapet seg ut som jeg fortsatt skriver om, og som er tegnet på et kart forrest i hver bok. Helt siden jeg var liten, hadde jeg trodd at jeg skulle bli forfatter. Men fra da av var jeg fanget for godt.

– Hadde du lest mange bøker på dette tidspunktet?

– Jeg hadde lest masse historiebøker utenom pensum – alt jeg kom over om jernalderen, vikingtida, middelalderen. Og sagaer, eventyr og mytologi. Snorre og Edda-diktningen. Alt som hadde med fekting og sverd å gjøre. Ridderne av det runde bord var obligatorisk. Det sies jo at Arthur-legenden egentlig stammer fra hedensk, keltisk mytologi, blant annet myten om fiskerkongen. Jeg leste også Tolkien, men ble ikke fanatisk opptatt av ham. Jeg likte bedre C.S. Lewis. Og Lovecraft.

– Føler du at det du skriver om er fjernt fra virkeligheten?

– Snarere tvert imot. Når jeg skriver, må jeg være en del av den virkeligheten jeg beskriver. Det krever en enormt sterk innlevelse, for eksempel når du skal beskrive hvor vondt det gjør å få en pil trukket ut av kroppen. Jeg tror mange forfattere skriver kjedelige bøker fordi de egentlig ikke tror på det de skriver.

– Men det gjør du?

– Absolutt. Jeg tror nettopp det realistiske elementet har appell til leserne. Norske lesere har vært sulteføret på eventyr. På store, spennende reiser. På skikkelser som streber etter noe mer og større i tilværelsen. Det er ikke alltid like gøy å lese om Sinsen-trikken i bok etter bok. Jeg forsøker å åpne nye landskap og ta leserne med til den fantastiske fortida. Samtidig forsøker jeg å utforske grunnleggende egenskaper: Styrke, kjærlighet, streben etter makt, kamp mot smerter, møte mellom forskjellige kulturer, frykt for døden.

– Hvor gamle er leserne dine?

– Tja, de er vel fra 13 ...

– Til 113?

– Nettopp.

– Hvor mange bøker blir serien på?

– Mange. Jo mer jeg skriver, jo flere motiver åpner det seg. Jeg har rett og slett ikke samvittighet til å la dem være uskrevet.

● I morgen kan du møte B. Andreas Bull-Hansen på Dagbladets Internett-sider. Her vil han svare på spørsmål fra leserne fram til kl. 12.00.

Send inn ditt spørsmål til www.dagbladet.no/litteratur

EX CATHEDRA

Spalten til Johannes H. Berg (formann Ares/Bjølsen, administrator for Arcon)

Takket være en begrenset kapasitet her i bladet må mer stoff om Avalon Hills kranke skjebne, kongresser i høst, eller hvordan det går med kommersialistene iblant oss, dessverre utstå til en senere anledning. Vanskeligheten er alstå, som meldt i forrige nummer, at vi for tiden ikke får inn så mye eksternt materiale, og derfor stadig er avhengig av å skrive ting selv. Og det er ikke alltid at redkasjonen har noe klart til den aktuelle onsdagen – da kan det bli stofftørke, og små nummer. Det samme produktivitetsproblemet gjelder den vanlige Ares-info'en – selv om vi ikke skal nekte for at vi er ganske spent på hvordan det kan tenkes å gå med vår kjære klubb utover høsten, får vi drøfte den saken en annen gang..

Nå er det jo ikke bare turbulens og katastrofer man kan melde om i vår sammenheng for tiden. Det skjer jo også mer positive og interessante ting. F.eks. får stadig den formen for spillvirksomhet som kalles for *levende rollespill* mer omtale i media, og faktisk for det meste positiv omtale også. Tidligere i sommer kom Hanne Grasmos bok LAIV ut, og den har naturlig nok en stort sett entusiastisk og engasjert, for ikke å si direkte vervende, innfallsvinkel (Hanne har selv deltatt meget aktivt i live-virksomhet). Vi håper at arbeidet med å skape en landsomfattende organisasjon for spillhobbyen vil kunne støtte seg bl.a. på den entusiasme og det pågangsmot som liverne stadig har som et definerende trekk ved sin virksomhet. På den annen side er det jo klart at man må legge minst like stor vekt på å rekruttere via de konvensjonelle spillklubbene også, og kanskje dessuten gå litt utenom de mer tradisjonelle kanaler som spillbutikker, kongresser etc. Hva med f.eks. å forsøke mer direkte engasjement i ren sf/fantasysammenheng?

Fantasy har faktisk klart å skape litt mediaoppmerksomhet de siste par-tre årene: Denne litteraturgenren er tross alt noe eksotisk og oppsiktsvekkende i det ellers temmelig golde norske medialandskapet. Og overlapping av interesse mellom fantasy-leser og spillfolk vet vi jo at det kan være. Se f.eks. det klippet fra gårsdagens DAGBLAD som står på s. 2 og 3 i dette nummer av PHOBOS; hr. Bull-Hansen har jo ikke minst også vært innom spillhobbyen i sin tid... Nå vet jo vi om riktig mange måter å skaffe PR på – ulempen er bare at de fleste av dem involverer et så høyt støynivå at det er tvilsomt om man tiltrekker seg noen nye interesserte («KRIG ER GØY»- eller «BRENN EN KIRKE DU OGSÅ!»-plakater er jo etterhvert en gammel idé...). Men det man kanskje kan tenke seg er f.eks. felles opplegg mellom spillklubber og sf-foreninger, stands på «eksterne» con'er som ShadowCon, etc. Så vi er svært interessert i å få høre hva de jevne spillere synes om denne typen idéer; skal vi satse friskt på samrøre med andre, beslektede aktiviteter, eller er det viktigere å holde banneret rent, og høyt hevet? Det er jo ikke alle som leser dette som er så veldg interessert i fantasy eller sf.

- Johannes H. Berg